

Inleidingen

Methodologie van de inventaris van Brussel Uitbreiding Zuid

Louizalaan (verzameling postkaarten Dexia Bank)

Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Brussels Hoofdstedelijk Gewest

De inventaris van het bouwkundig erfgoed van Brussel Uitbreiding-Zuid werd gerealiseerd tussen 2005 en 2007. Alle gebouwen op dit grondgebied werden ter plaatse onderzocht en gefotografeerd. Vervolgens werden deze gebouwen systematisch onderworpen aan onderzoek in de gemeentearchieven. Een grondig bibliografisch onderzoek vervulde de onderzoeksfase.

De selectie gebeurde volgens verschillende criteria die rekening houden met de bijzondere stedenbouwkundige context van dit gebied. Het grondgebied van Brussel Uitbreiding Zuid dient immers te worden opgedeeld in drie onderscheiden delen:

- Het eerste deel heeft betrekking op het grondgebied dat werd ingelijfd in **1864**, namelijk **de Louizalaan en de aangrenzende straten**. In de loop der tijd heeft de Louizalaan talrijke wijzigingen ondergaan en werd een deel van het oorspronkelijk weefsel sterk verminkt. Ondanks wijzigingen (winkelpui op de benedenverdieping, uitbreiding van het bouwvolume, ...), werden talrijke gebouwen weerhouden in de inventaris gezien hun begeleidende architecturale kenmerken: het zijn zeldzame voorbeelden van de oorspronkelijke typologie van de laan. Naast de oorspronkelijke bebouwing staan er relatief recente bouwwerken uit de jaren 1950, waarvan de selectie moeilijk is gezien het gebrek aan (tijds)afstand. De gebouwen uit deze periode werden weerhouden omwille van twee redenen, enerzijds omwille van de intrinsieke architecturale kwaliteit van het gebouw, los van de oorspronkelijke context, en anderzijds omwille van de impact die een gebouw heeft gehad op de wijk, zelfs de stad, los van ieder esthetisch criterium.
- Het tweede deel heeft betrekking op het **Terkamerenbos**, tevens ingelijfd in **1864**. Het landschapspark werd volledig beschermd in 1976. De kleine gebouwen in dit park worden individueel besproken.
- Het derde deel heeft betrekking op de **Solboschwijk, meer bepaald de Franklin Rooseveltlaan en de omgevende straten**, geannexeerd door Brussel in **1907**. Het gaat om een recent bebouwd stedelijk weefsel - *grosso modo* tussen 1925 en 1960 - dat, in tegenstelling tot de Louizalaan, goed bewaard is. Deze wijk wordt vooral gekenmerkt door standingvolle residentiële architectuur, dikwijls naar eigen smaak, nogal extravert en uiteindelijk weinig gangbaar in de Brusselse agglomeratie. Indien sommige huizen of villa's een modernistische stijl vertonen, zijn de meeste ervan gekenmerkt door een conformisme aan de gangbare regels/smaken. De gebouwen in de Beaux-Artsstijl, met een pittoresk karakter, in een traditionalistische stijl of in modern classicisme, zeg maar de traditionele stijlen bij uitstek, werden in het algemeen weerhouden wanneer ze een authentiek karakter vertonen of dateren van vóór de Tweede Wereldoorlog. De bekendheid van de architect heeft ook een rol gespeeld bij de selectie.

Tenslotte vermelden we dat van sommige private bouwwerken in de omgeving van de Louiza- en Rooseveltlaan het interieur werd bezocht hetgeen al dan niet hun selectie heeft bepaald. Niet alle gebouwen konden bezocht worden, hetgeen eventuele tekortkomingen kan verklaren bij de selectie.

De archieven van de dienst stedenbouw zijn een ware goudmijn voor de architectuurhistoricus. Ze vormen een voornamelijk informatiebron voor de inventaris.

Redactie:
2005-2008

© Ministerie van het
Brussels Hoofdstedelijk
Gewest,
Directie Monumenten en
Landschappen,
CCN
Vooruitgangstraat 80
1035 Brussel

Verantwoordelijke
uitgever:
P. Crahay

